

Протокол

№

гр. София, 23.01.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 23.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диляна Николова

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на
прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **10961** по
описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе
предвид следното:

При спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 144
от АПК, на именното повикване в 15:30 часа се явиха:

ИЩЕЦЪТ А. Н. Ц. чрез адв. Х. Г. Н. и адв. А. Ч. - редовно уведомен за днешното
съдебно заседание, явява се лично и с адв. Н. и адв. Ч., с пълномощни по делото.

ИЩЕЦЪТ Ю. П. Ц. чрез адв. Х. Г. Н. и адв. А. Ч. - редовно уведомен за днешното
съдебно заседание, явява се лично и с адв. Н. и адв. Ч., с пълномощни по делото.

ОТВЕТНИКЪТ МИНИСТЕРСТВО НА ЗДРАВЕОПАЗВАНЕТО - редовно уведомен за
днешното съдебно заседание, представлява се от юрк. Л., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ ИА „МЕДИЦИНСКИ НАДЗОР“ - редовно уведомен за днешното
съдебно заседание, представлява се от адв. С., с пълномощно, приложено към
отговора на исковата молба.

СГП - редовно уведомена за днешното съдебно заседание, се представлява от
прокурор К..

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, като счете, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото,

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

СЪДЪТ с Определение от 06.12.2024г. се е произнесъл по направеното възражение
от юрк. Л. по допустимостта на предявените искове.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Уведомени сме за това Определение на съда.

Адв. Н. и адв. Ч.: Водим и моля да допуснете до разпит свидетеля, който бяхме

поискали и не успя да се яви миналия път. Представям и моля да приемете писмено доказателство, за което помолих доверителката си А. във връзка с нейните заболявания и с оглед установяване, че преди това не е имала такива, да направи извлечение от здравното си досие от Националната система. От същото е видно, че преди датата на смъртта на сина ѝ г-жа Ц. не е имала онкологично заболяване.

Юрк. Л.: Не възразявам да бъде прието.

Адв. С.: Не възразявам да бъде прието.

Прокурор К.: Да се приеме.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА днес представеното от адв. Н. писмено доказателство, а именно: извлечение от електронното здравно досие на ищцата.

Адв. Н./адв. Ч.: Нямаме доказателствени искания.

Юрк. Л.: Предвид постановеното от съда определение, че искът е допустим ще направя доказателствени искания. Представям епикриза от Клиника по вътрешни болести в Л., която има отношение към състоянието на А. П.. Страните са запознати с епикризата. Моля да задължите страната ясно да конкретизира по линия на така представената медицинска документация, твърдените онкологични заболявания, в каква насока са спрямо поведението на Министерство на здравеопазването. Това обстоятелство е важно, защото ще позволи да организираме защитата си и ще знаем какви са точните обвинения и твърдения. Поддържам искането си да бъде назначена съдебно - медицинска експертиза, която да се ангажира в цялост с медицинската документация на А. П.. Това има отношение за причинно-следствената връзка между твърдените вреди и поведението на твърдения източник на тези вреди. На следващо място, моля да призвете като свидетел проф. Л. С., чиито свидетелски показания ще допринесат за изясняване на обективната истина, тъй като в процесния период той е бил национален консултант по трансплантология. Във всяко решение в областта на трансплантациите неговият глас и познания биха имали значение. От друга страна, съдът е запознат още от първото дело, че проф. С. беше организиран като директор на болница „Л.“, консултация за трето лечебно заведение в Р.. Всички знаят, че по обективни причини не се осъществи този ангажимент, но той от човешка страна и като професионалист беше обхванал сериозни дейности и активности. Също така, той ще предостави и информация за състоянието на пациента А., който е починал в същата болница и именно това е епикризата, която бележи последния момент. Другото, според мен, което безспорно налага да бъде изслушана медицинска експертиза /по възможност тройна с участието на онколози/ е за състоянието на г-жа А. Ц.. Аз, от човешка страна не оспорвам, че те са преживели истинска драма, напрежение и стрес, защото детето им страда от петгодишно. Аз съм била член на комисия и твърдя, че действията никога не са били в ущърб на пациента. Разговаряли сме и сме търсили варианти. Имаше проверка на Инспектората, дали нещо е укоримо. Напротив, има положително становище. Не съм съгласна с тези обвинения, че едва ли не аз и останалите колеги - медицински лица и водещи специалисти в страната, сме допринесли за леталния изход. Искаме назначаване на тройна експертиза за А. П. и г-жа А. Ц..

Адв. С.: Присъединявам се към исканията на колегата юрк. Л..

Адв. Н.: Моля да се запозная, коя епикриза от Л. се предоставя. Видно от така

представеното писмено доказателство, същото касае заболяването на А., което считам, че не е спорен въпрос по делото. Това е установено в производството пред Комисия за защита от дискриминация /КЗД/. В този смисъл, този документ е ирелевантен към спора на настоящото дело. По аналогични причини е ирелевантно и искането, относно съдебно-медицинската експертиза и свидетеля проф. С., тъй като причинно-следствената връзка е установена вече с влязло в сила решение на КЗД и тези факти не подлежат на преразглеждане от съда. Относно това, че И. е установил, че няма допуснати нарушения, точно обратното, докладите от проверката са приложени в производството пред КЗД и въз основа на тези проверки Комисията установява настъпили нарушения и причинно-следствената връзка. Относно онкологичното заболяване на А. Ц., то в каква връзка е, включително искането за съдебно -медицинска експертиза, въобще не става ясно това, с какво ще допринесе, защото онкологичното заболяване е факт, който и да е лекар няма как да каже причината за това заболяване, просто защото няма такива критерии, по които да каже причината за това заболяване и за което и да е друго заболяване, че то е свързано. Ние предоставяме данни, от които е видно, че тя преди това не е имала, след това има онкологично заболяване и тези данни ще бъдат съобразени в съвкупност. Ето защо считам, че всички направени в днешно съдебно заседание доказателствени искания от колегата са ирелевантни и недопустими, поради което моля да бъдат оставени без уважение.

Прокурор К.: Считам, че следва да се уважат доказателствените искания.

Адв. Н.: Предметът на иска, е искане за обещетение на претърпените от А. и Ю. вреди, настъпили във връзка с незаконосъобразно бездействие на Министерство на здравеопазването и настоящата Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, представляващо дискриминационно отношение спрямо сина им.

Юрк. Л.: Нужно е медицински авторитетни специалисти да говорят по това дело, защото наистина има противоположания за трансплантация. С., че го казвам, но то е ясно от епикризата. Има си световни медицински стандарти. Също така се изготвя и индивидуална оценка от екипа във В. с предварително изследване. Предварителните изследвания се покриваха от Касата. В случая при А. са налице контраиндикации. Преди да подаде заявлението в МЗ, лицето е имало белодробна туберкулоза. Протоколът казва, че трябва да се лекуват пациентите, които са с това състояние, с това заболяване – лекуват се и после три месеца се изчаква след отрицателната проба, забележете. Ние в МЗ не можахме да ги задължим, те бяха дали съвсем оскъдна информация за това. Аз затова настоявам по това дело за обективна картина. Искам да се изясни обективната истина. Едно осъдително решение най-малкото е неуважение към обществото, което е чувствително към такива трагедии и въобще към справедливостта. Отделно от това, тук важи принципът за състезателно начало и както посочих многократно причинно- следствената връзка е много важен елемент, защото без нея ще се прецени произволно кое подлежи на обезвреда. От друга страна дори и да имаше споразумение с Евротрансплант, това не значи, че лицето щеше да получи трансплантация. Проблемът с белодробните трансплантации е наистина много деликатна тема, защото това е свързано с мозъчна смърт, трябва да има донор.

Адв. Н. и адв. Ч.: Моля, премина се по същество и то не в предмета на спора. Възраждам да се изслушва повече.

Юрк. Л.: Просто Вие насочвате съда с псевдо аргументи.

Адв. Н. и адв. Ч.: Както колежката подчерта, предметът на настоящото производство,

както сме го очертали в исковата молба е за щетите по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ и ние търсим вече репарация за нанесените на нашите доверители в качеството им на свързани лица с техния починал син, за който, както вече сме изложили и приложили към исковата молба със сила на присъдено нещо е доказано и установено, че е било налице изначално бездействие, което е заблудило не само детето на доверители ни, а и самите тях. В предишни заседания те самите изложиха, че са били в готовност да осигуряват различни възможности в друга страна, само и само да отиде детето им да се лекува своевременно и да продължи живота си, но те са били заблудени от действията, бездействието и говореното им от националните ни здравни власти. Аз бих искала в настоящото производство /не че има кой знае какво отношение към нашия спор/ и моля да задължите Министерство на здравеопазването и тук присъстващите ответници да кажат, дали в момента Република България има договор въобще с Евротрансплант или който и да било, и дали се изпращат българи за лечение във В., защото имаме данни, че тази година е починал един млад човек по същия начин. Ние твърдим, че продължава да няма договор, тоест бездействието продължава. Точно за това, ние искаме да се отхвърлят всички искания, които бяха направени днес и не че производството това, което ние сме завели, е безапелационно и без всякакво значение, напротив, то е вследствие на предишното производство, а другата страна в момента се опитва да преразглежда факти и обстоятелства, които вече са били обект на разглеждане в антидискриминационното производство, по което пак казвам има решение със сила на пресъдено нещо. Ние сме го приложили и се позоваваме на него. Не само това, те са имали възможност там да изискат медицинска експертиза и тези факти да се разгледат, тоест тяхното право вече е преклудирано да изискват такава експертиза, включително и проф. С. е могло да го извикат и там да го разпитат като свидетел за тези факти .

Юрк. Л.: Възражам на тези доводи, защото цялата тяхна аргументация не е насочена към изясняване на обективната истина. Такива казуси имат значение за цялата българска общественост.

СЪДЪТ: У. връзката на искането за назначаване на съдебно-медицинска експертиза на А. П. и свидетелските показания на проф. С. с предмета на делото, с какво ще допринесат за изясняване на случая?

Юрк. Л.: Считам, че с допускането и извършването на съдебно-медицинска експертиза на заболяването на А. и предприетите медицински действия, включително може да се постигне друг резултат, различен от възприетия от КЗД, обективиран в решението приложено по делото. Исканията ни в цялост са за изясняване, както казах многократно на обективната истина, на причинната връзка. След като се твърди, че има вреди и се твърди, че лицето е щяло да получи трансплантация, нека да изясним, какво е било състоянието му, цялата съвкупна информация, кога са били налице противопоказанията, защото съгласете се с мен, как няма да се безпокоят роднините ако знаят, че лицето е с толкова тежко състояние и на практика това го обрича да получи реално шанс. Кой е източникът на стреса, дали неподписаното споразумение, състоянието на момчето.

СЪДЪТ намира, че искането на ответника Министерство на здравеопазването за допускане извършване на съдебно – медицинска експертиза, която да установи здравословното състояние на А. П., въз основа на наличната по делото медицинска документация и тази, налична при страните, както и искането за допускане до разпит в качеството на свидетел на проф. Л. С., към онзи момент директор на болница „Л.“,

са ирелевантни към предмета на спора, с оглед заявеното в исковата молба и потвърдено в днешното съдебно заседание от адв. Н., тъй като нямат връзка с предмета на спора.

Предвид това, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ така направените доказателствени искания.

По отношение искането за допускане на съдебно-медицинска експертиза, която да установи здравословното състояние на ищцата, СЪДЪТ намира, че същото е недопустимо, доколкото твърдението за настъпили вреди е релевирано от ищцата и в нейна тежест е да докаже настъпването им. Нейно право е да прецени дали желае да установи настъпването на тези вреди с писмени доказателства или посредством специални знания. С оглед това, СЪДЪТ,

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ и това искане на ответника Министерство на здравеопазването.

Юрк. Л.: Намирам, че в случая съдът е предубеден, поради което правя искане за отвод. Вие взехте участие в делото по преюдициалното производство. Обективира се, че отхвърляте всяко едно доказателствено искане и то на някаква суха формална основа, която просто не граничи с разбиране за справедливост, за индивидуализъм при решаване на казусите.

Искането ми за отвод се основава на разпоредбите на чл.22, т.5 и т.6 от ГПК. Настоящият председателстващ съдия, взе участие в преюдициалното производство, потвърди решението на КЗД. Съдията от своя страна също не прояви никаква доказателствена активност да се ангажират и да се съберат доказателства, просто потвърди решението, а съдът разполага със служебно начало. Той брани интересите на правото на законността. В случая, според мен настоящият решаващ състав не е в позицията на независим арбитър по настоящия спор. Всичките направени от мен доказателствени искания бяха отхвърлени и то с някакъв формализъм, който не обслужва решаването на казуса в дълбочина. Това ми дава основания да поискам отвод.

По така направеното искане, СЪДЪТ заявява, че на първо място по никакъв начин не се чувства предубеден от изхода на това дело, нито е пристрастен към някоя от страните. Действително, съдът е разгледал и решил делото с предмет - оспорване решението на КЗД, но това по никакъв начин не го прави предубеден или пристрастен, а единствено по-запознат с фактите. Отделно от това, решението, постановено по оспорване на акта на КЗД не е окончателно, а подлежи на обжалване пред касационната инстанция, която в случая не е установила пороци на съдебния акт и е оставила същия в сила.

По отношение твърдението, че са отхвърлени всички доказателствени искания, направени от страна на Министерство на здравеопазването, следва да се отбележи, че искането за допускане на съдебно-медицинска експертиза на здравословното състояние на А. се прави за четвърти път и в този смисъл, съдът го е отхвърлил всеки път с едни и същи мотиви, а именно: неотносимост към предмета на спора, като съдът не констатира промяна в становището си.

По отношение на другите доказателствени искания, съдът също е изложил своите мотиви, а отделно от това, съдът събира доказателства по едно дело само тогава, когато са относими към предмета на спора, а не въобще. Обратното би забавило и би

затруднило процеса и би натоварило страните необосновано с разноси.

По горните мотиви, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ така направеното искане за отвод на съдията - докладчик по настоящото дело.

В залата се въведе свидетелят, допуснат при режим на довеждане от страна на ищците.

СЪДЪТ СЧЕМА самоличността на свидетеля по представената от него лична карта:

Б. С. Т., на 56 години, неосъждана, без дела и родство със страните по делото.

СЪДЪТ предупреди свидетеля за наказателната отговорност, която носи по чл. 290 от НК за даване на неверни показания и същият обеща да говори само истината.

СЪДЪТ ПРИСТЪПИ към разпит на свидетеля:

На въпроси на адв. Н. и адв. Ч.: Познавам А. Ц. от ученическите години. С нея се запознах на един лагер и оттогава поддържаме връзка повече от 30 г. Познавам и Ю. след като се ожених с А., преди това бяха приятели. Познавам ги и поотделно, и като семейство. Те имаха много хубави отношения в семейството. Ние сме прекарвали с тях почивки, забавлявали сме се и всичко е било чудесно. Те бяха много спокойни и уравновесени хора. Това беше допреди да започнат здравословните проблеми на големия им син. Преломният момент беше, когато се влоши неговото здравословно състояние. Разбра се, че той няма да се оправи без трансплантация. Тогава започнаха да не достигат парите. Трябваше да се купуват лекарства, които Здравната каса не поемаше. Наложих се Ю. да замине да работи в чужбина. Тогава започнаха големите проблеми. След като разбрах, че трябва да се трансплантира техният син, те търсеха най-различни варианти за чужбина. Обръщаха се към нашето Министерство на здравеопазването, но разбрах, че ще бъде трудно, почти невъзможно. Разбрах, че има вариант те да направят трансплантация във В. и Ю. веднага започна да търси варианти да се преместят да живеят там, да се регистрират като живущи за да вземат гражданство и да могат да ползват услугите на австрийската здравна система и трансплантацията да бъде направена там. Те мобилизираха целия град, за да се съберат необходимите средства за трансплантацията. Мисля, че ги възпря едно обаждане от Министерство на здравеопазването. Те им казаха, че ще има вариант до около 2 месеца синът им да бъде трансплантиран тук. Тогава те взеха другото решение да останат тук. Всъщност, не знам колко е било трудно при условие, че ние сме българи и би трябвало да разчитаме на българската здравна система, но тогава те решиха да останат тук. Тази комуникация, за

която казах и забавянето в действията във всяко едно отношение се отрази много зле на А. и Ю., бих казала катастрофално, защото след като разбраха, че няма да имат полза от решението им да се откажат от това да заминат за чужбина, те започнаха да се обвиняват, че не са взели правилното решение и че са се предоверили на Министерство на здравеопазването. Понякога си мисля, че отношенията им са необратимо скъсани. А. се разболя, много отслабна, започна да получава паник атаки, не искаше да контактува. Много зле се отрази, изключително. От моите наблюдения те бяха сплотено семейство. Преди да започнат да търсят такива варианти, преди да се влоши толкова състоянието на големия им син, те бяха сплотени. Забелязваше се по това време промяна в емоционалното им състояние. Аз мисля, че основният ангажимент и грижа падаше върху раменете на А.. Отразяваше й се разбира се. Единият от двамата постоянно трябваше да стои при детето, а другият да работи. Мисля, че през цялото време е имало натрупване на напрежение, което най - накрая изби. Мисля, че това натрупано напрежение е вследствие на обвинението им един към друг, че са взели такова решение да се доверят на българската здравна система. Мисля, че това е основното обвинение. Мисля, че и в момента се обвиняват за това и си мислят, че ако не са го направили техният син щеше да бъде жив.

Адв. Н. и адв. Ч.: Нямаме повече въпроси.

На въпроси на юрк. Л.: Крахът във техните взаимоотношения настъпи, когато взеха решението да останат в България. Не мога да посоча времеви период. Аз работя в хотел като рецепционист, иначе съм икономист по образование. Аз съм запозната с това, че хиляди хора от [населено място] се обединиха и събираха средства това дете да може да бъде трансплантирано. Не държавата, хората се обединиха, с това съм запозната. Аз бях запозната с това, че той диша с допълнителен кислород и знам, че състоянието му беше много тежко. Аз не съм лекар и не знам състоянието му колко е било сериозно. Коментирали сме единствено това, че Ю. и А. не са получавали внимание. Не мога да кажа чие внимание. Знам, че Ю. търсеше варианти, познати, връзки, за да може да се преместят във В., защото знаеха, че там може да бъде осъществена трансплантацията. Казвам това, което знам. Не е внушение. Аз не живея в някакъв вакуум, аз чувам и виждам, че има и други хора, които имат нужда от трансплантация

и не получават внимание от Министерство на здравеопазването, което всъщност би трябвало.

Юрк. Л.: По линия на служител ли, на политическо лице, какъв е бил проблемът според Вас, като възприемащ?

СЪДЪТ: Свидетелят е допуснат да установи здравословното състояние, това, което знае за настъпилите вреди при ищците.

Юрк. Л.: Госпожо съдия на всеки въпрос просто сте контра, за това Ви исках отвода.

СЪДЪТ: Госпожата Ви отговори, че е близка позната на семейството, Вие в момента я разпитвате за личното й мнение къде се корени проблемът с трансплантациите в Република България.

На въпроси на Съда, свидетелят: Поясних, че съм икономист и какво работя. Не мога да отговоря на въпрос за здравословно състояние на някого като медицински специалист.

Юрк. Л.: Нямам повече въпроси.

На въпроси на адв. С., свидетелят: Мисля, че те рухнаха, когато държавата ги излъга. Това беше моментът, в който те рухнаха. Държавата ги излъга за това, че ще бъде направена трансплантация тук и те се отказаха да го направят във В., а бяха задействали всякакви възможности. Те търсеха всякакви възможности. Те събираха пари, за да бъде направена трансплантация в чужбина. В разговорите с тях разбрах, че по някакъв начин държавата ги е ошетила. Аз виждах как те страдат. Аз не знам кога държавата е била наказана. Аз знам, че когато те взеха решението да останат в България, два месеца след това нищо не се случи. Промяната в тях започна в момента, в който те очакваха нещо да се случи, а то нищо не се случи. Не мога да отговоря, дали е преди да разберат, че държавата по някакъв начин ги е подвела.

На въпроси на Съда, свидетелят: Не сме се виждали много често с тях, но се чувахме всеки ден по телефона, защото А. имаше нужда да сподели. До такава степен сме близки приятелки с А..

Адв. С.: Нямам повече въпроси към свидетеля.

Прокурор К.: Нямам въпроси към свидетеля.

СЪДЪТ освободи свидетеля от залата като върна личната карта.

Юрк. Л.: госпожо съдия, за пореден път поддържам направеното си искане за назначаване на съдебно-медицинска експертиза.

Адв. С.: Присъединявам се към искането на колегата юрк. Л..

Прокурор К.: Нямам искания по доказателствата.

Адв. Н. и адв. Ч.: Правя възражение по отношение на исканията на юрк. Л.. Колегата няколко пъти подчерта, че е лично заинтересована. Ако не се лъжа, в националното законодателство има разпоредба, която не позволява един адвокат или юрисконсулт да бъде и свидетел. Ако тя иска да бъде свидетел, нека да бъде свидетел, но да отстъпи от правомощията си на юрисконсулт. Но и двете да ги съвместява в настоящото производство считам, че е недопустимо.

СЪДЪТ,

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ направеното искане от пълномощниците на ответниците за допускане на съдебно - медицинска експертиза на здравословното състояние на А. П..

СЪДЪТ, като счете делото за изяснено от фактическа страна,

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО.

Адв. Н. и адв. Ч.: Моля да уважите предявения от нас иск. Ще изложим подробни писмени аргументи за това. Представям списък с разноски. Моля да дадете възможност на ищеца П. да каже няколко думи.

Ищецът Ю. П.: Б. Ви за правото да се изкажа, защото се задавах въпроси за отношенията ни със съпругата ми, лично аз ще им отговоря. Искам да уточня кога точно се влошиха взаимоотношенията ни, между мен и съпругата ми, защото преди това бяха много прекрасни. Те се влошиха в момента, в който бяхме подсигурили и синът ми се водеше на работа при наши приятели във В., че работи от къщи. Оставах да му платя още три осигуровки, за да станат шест, за да мога да го закарам в А. и тяхната здравна система да спаси детето ни. Но, не мога да знам, кой се обади на сина ми и го увери, че до половин година – пет, шест месеца най-много, /за това нещо г-жа С. - директор дирекция „Консултации“, тя ще каже неща, които узнахме след смъртта на сина ни/ и тогава се обади на А. от Министерство на здравеопазването и синът ми каза: „Тате, моля те недей да хвърляш излишни средства, които ще ни трябват след това за възстановяването“. Без неговото пълномощно нямаше как аз да вкарвам повече осигуровки. Тогава вече повярвах и аз му повярвах, той се довери на министерството и аз повярвах, и реших да се доверя на тези хора, защото те така добре го бяха убедили,

че нещата ще се случат. Въпреки тези обещания и лъжи вече 6 години, след като почина синът ми - едно момиченце А., също беше излъгано. Преди 2 седмици и нея я изпратихме. Тя беше на 36г. Синът ми не можа да доживее до 30 г. Още деца си заминават благодарение на това бездействие и лъжи постоянно. А. си биеше урбазон и ходеше пред министерството на протести. Тогава министърът на здравеопазването – господинът не искаше да излезе и да обърне внимание. Всичко бяха само лъжи. Г. С., също е един от хората, които /като го вкараха в Правителствена болница/ докара екип от Турция и една от сестрите, която знаеше английски език /синът ми беше на работа тогава, който знае перфектно английски език/ те ни убеждаваха, че ще докарат екип от Турция да дойде тука да направи трансплантацията и ние вече бяхме спокойни. А., най-спокойно седеше в болница „Л.“ и беше убеден, че нещата ще се случат. Бяхме много учудени, когато екипът си замина и една от сестрите каза: „Господине, Вие какво разбрахте?“ – аз и казах „Ей, най-последно!“, а тя каза: „Няма такова нещо. Просто пак Ви лъжат. Този екип дойде да види каква е обстановката, може ли да се прави трансплантация в болница „Л.“. Тогава рухнах, а съпругата ми и досега ме обвинява, защо аз съм взел решението, защо съм послушал А. и съм спрял процедурата, вместо да го оставим в А.. Ей това нещо не се изтърпява и други, които въпроси задават. А. почина 2018г. Три години те го лъжеха постоянно. Обещаваха и с кислород да го снабдят. На две места работех, за да мога да му подсигурия 1000 лв. на месец кислорода. Това нещо никъде не се смята. Те си избърсаха ръцете до момента, в който ние даваме лекарствата. Аз зададох въпроса: „Какво чакате Вие?! С. ли? Има човек - има проблем, няма човек - няма проблем.“ Знаете ли какво ми отговориха: „Не, господине, уверяваме Ви, че всичко ще стане.“ Оказах се прав - няма го човека, няма проблем. Това е цялата история на държавата. Ако има още въпроси ще отговоря с най-голямо удоволствие. Оказа се, че има хора, които са от [населено място], има още четири деца с това заболяване. Общо в България са 210 човека, бяха и 220, но едно по едно намаляват. Още едно момченце от морето си замина на 6 години.

Адв. Н. и адв. Ч.: Моля да уважите исковата молба в нейната цялост така, както е предявена и с допълненията и уточнението, което направихме в предходното съдебно заседание. Моля да ни присъдите разноски.

Юрк. Л.: Моля да отхвърлите настоящия иск. Считаме, че той остана недоказан и неоснователен. Тенденциозно не се позволи по настоящото дело да се ангажират доказателствата, които Министерство на здравеопазването, многократно ангажира. Считаме, че в този аспект се попречи на самата истина да се докаже. Изложихме вече, че разковниче по делото е доказването на причинно-следствената връзка между твърдените вреди и факта на неключено споразумение, както се вменява в тежест на МЗ и А.. Много медицински моменти се negliжираха, не се позволи да се усетят в рамката на делото. Пак заявявам и съжалявам, че го казвам А., за съжаление през целия процесен период е имал контраиндикации, сериозни за осъществяване на тази трансплантация. Изброих ги, също така има и медицинска документация, която е приложена в този аспект. Беше авторитетно да се слуша нещо лице/вещи лица медици, които да кажат тези обстоятелства, да разгледат документацията. За реализирането на трансплантацията от друга страна в конкретния случай има последващи фактори, това единствено не зависеше от споразумение сключено с Евротрансплант, както споменах много контраиндикации са налице. Не на последно място остава и въпросът за индивидуалната оценка, това е дълъг процес, който се реализира от самия трансплантационен комитет на всяка болница. Останаха и намирам за съжаление твърде абстрактни твърденията, че е имало обещание от МЗ, от лечебни заведения. Понякога има обещания, с които да се вдъхне оптимизъм, но ние не сме свидетели и не знаем в каква насока кой и какво е обещавал. Пак казвам трансплантацията е интердисциплинарна работа. Аз приложих едно писмо от доц. О., там той казваше, че може с добра консервативна терапия дори да се задържи прогреса. Вие не позволихте да се изслуша експертиза и на този етап вече нещата отпадат. Претендираме разноски и знаете за юрисконсулти са твърде минималистични. Моля за срок за писмени бележки.

Адв. С.: Моля да постановите решение, с което да оставите без уважение настоящия иск. Считам, че не успяхме да изясним основния аспект в този процес, а именно къде свършва чисто човешката трагедия, която ние не я оспорваме и от къде започва вредата в психическото и физическо състояние на ищите в следствие на действията или бездействията на държавата под една или друга форма. Тъй като и от разпитите на свидетели и от писмените доказателства разбрахме, че е имало много фактори,

които не са изяснени и най-вече този мистериозен разговор по телефон, на който се обръща внимание, и който всъщност е бил обратна в решението на семейството. С оглед, на което считам, че няма как да бъде определена реално вредата, която е нанесло МЗ и ИАМН, над тези хора. Моля за срок за писмени бележки. Претендирам разноски.

Прокурор К.: Считам, че исковата молба е недопустима. Тя е недопустима заради това, че се предявява от така наречени свързани лица, а не от самото лице, спрямо което е установена дискриминацията в решението, на което се позовават. Ако искът е такъв, какъвто е формулиран в исковата молба той не е допустим. Същевременно се уточнява в протокол от 28.11.2024 г., че те го предявяват в лично качество. Ако се предявява в лично качество то точно това не дава основание да се приеме, че двамата ищци имат право да предявяват точно такъв иск, какъвто е формулиран. Ако те предявяват такъв иск, то считам, че той е граждански иск за неправомерно увреждане от твърдяно бездействие на ответниците и той е от компетентност на гражданския съд, по чл. 45 и чл. 49 от ЗЗД. Вярно, че те са административни органи и за такива хипотези се гледат исковете пред административните съдилища, но в случая се основава иска на установената дискриминация и не става ясно за ответниците и изобщо по делото, цялостната конструкция на основните положения, причинно - следствената връзка с бездействие на ответниците като общо твърдение и каква е връзката точно с установената дискриминация, която може да служи единствено и само като форма на доказателство, влязлото в сила решение, но не и въз основа на него да се основава конкретни действия като незаконосъобразни, от които пък ищците да имали право да претендират обезщетение. В този смисъл, считам че има видна неяснота в заявените първоначално искания, уточненията и крайния резултат. Считам, че ако действително предмет на обезщетение е именно твърдяното бездействие, то в такава хипотеза, съдът щеше да уважи искането за назначаване на експертиза, тъй като тук имат значение дали твърдените откази те да предприемат действие са рефлектирали пряко към леталния изход и т.н. и дали ако се е правило трансплантация в неговото здравословно състояние, то тя би довела до друг различен резултат. Нещата отиват в съвсем различна плоскост от първоначално звучащата искова молба, и затова считам, че има такива разнопосочни искания, включително ответника настоява, че

има значение здравословното състояние и в този смисъл считам, че съда би следвало да възобнови производството, да даде указания на самите ищци, окончателно да формулират исковата си молба, съответно ответника да отговори и да формулира своите възражения, защо и на какво основание прави доказателствени искания, за да не се достига до едно евентуално решение, което да създава една неяснота и пред него да стои възможност то да бъде отменяно, което пък не е в интерес на нито една от страните, най-малко на ищцовата страна, която е дошла да търси правосъдие в настоящия съд.

Адв. Ч. /реплика/: По повод на пространното изявление на наблюдаващия прокурор, бих искала да обърна внимание, че очевидно не се е запознал с разпоредбата на § 1, т. 9 от допълнителните разпоредби на ЗЗД и досежно легалното определение за свързаност на лицата и хипотезите за свързаност, изложени в около 11 - 12 точки. Отделно свързаност на лицата има и в Семейния кодекс. В тази връзка не веднъж подчертахме, включително и в исковата си молба, че искът се предявява в условията на свързаност на лицата, т.е. свързаност на ишците с техния починал син и проявената спрямо него дискриминация. Дискриминацията по асоциация е възприето понятие в Международното антидискриминационно право г-жо прокурор, твърдя го от позицията на човек, който е участвал в приемането и гласуването на този закон и обсъждането му в зала 3, на Народното събрание. Отделно 7 години съм прилагала този закон и никой не може да ме убеди, че свързаността не е предпоставка за претенция от името на родители или наследници. В случая не става въпрос за наследници, а за свързани лица с техния първороден син. Правим възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Юрк. Л.: Аз също поддържам тезата, че не е налице свързаност. Това конструкция, която е въведена от ЗЗД. Там въпросът, е че самото производство комисията може да се сезира дори и от журналистическа публикация, от гражданин, който твърди, че съседът е обект на дискриминация. В съвсем друг контекст, на миналото заседание от 28.11., прокурорът също възрази и то категорично, че е неприложима хипотеза. Още повече адресат на решението на КЗД за дискриминация е не семейството, не роднини, не съседи, а самият А..

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА на страните 10-дневен срок за представяне на писмени бележки по съществото на спора.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 16:38 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: